

Nr 85

Av herr **Andersson** i Örebro m.fl., om vissa arbetsmarknadspolitiska åtgärder.

(Lika lydande med motion nr 59 i Första kammaren)

Stockholm den 18 januari 1968

Sven G. Andersson (fp)
i Örebro

John Eriksson (cp)
i Bäckmora

Sigvard Larsson (fp)
i Umeå

Torsten Gustafsson (cp)
i Stenkyrka

G. From (fp)

Erik Larsson (cp)
i Norderön

Nr 86

Av herr **Berglund**, angående kvottilldelningen för bostadsbyggande i vissa kommuner.

Familjepolitiken intar i dagens samhälle en framträdande plats och mycken tid och intresse ägnas åt att komma till rätta med de problem som på detta område finns i vårt samhälle.

I denna familjepolitik intar — åtminstone borde den göra det — bostadsfrågan för de unga människor som vill ingå äktenskap och bilda familj en viktig del. Tyvärr är det måhända så att man inte ägnat tillräcklig uppmärksamhet åt denna sak och sökt lösa denna viktiga detaljplaneringsfråga.

Många av de problem som möter oss på ungdomssidan i vårt samhälle är förknippade med bostadsfrågan. Man vill bilda familj och redan från början av familjebildningen söka komma i ordnade förhållanden. Den ekonomiska frågan för dessa bostadssökandes del är inte den svåraste. I de flesta fall har de unga en god inkomst genom att båda har anställning, och genom den möjlighet som numera finns att erhålla sparlån även för insats i lägenhet eller eget bostadsbyggande har de stora förutsättningar att skaffa sig egen bostad.

Men så inträder det förhållandet att regleringen av bostadsbyggandet just på deras ort gör att lägenhetsknoten inte är tillräcklig för att de skall finna en bostad. Kommunen har ingen möjlighet att skaffa fram tillräckliga resurser — och detta trots att

kommunen har färdig mark till förfogande,
kommunen har stadsplanerat ett bostadsområde,
kommunen har projekteringen för bostadsområdet klar,
kommunen har entreprenör som är färdig att sätta i gång,
kommunen har ordnat kreditmöjligheter.

Allt synes vara väl förberett för igångsättning, men bostadsknoten räcker inte till enligt de centrala myndigheterna, varför kommunen inte kan få bygga och de unga blir utan sin efterlängtdade bostad. Missräkningen är stor. I stället för en fri, öppen bostadsmarknad har vi en förlegad regleringsmarknad, som inte är smidig nog att fungera i ett på andra områden företagsvänligt och konkurrensmöjligt samhälle.

Åtgärder anser jag därför snarast bör vidtagas för att få ett betydligt smidigare fungerande bostadsbyggande. Lämpligt vore att, så länge bostadsbyggnadskvoteringen bibehålles, större reservkvot tilldelas länsbostadsnämnderna att ha tillgänglig i den mån kommunerna har projekt färdiga och kan sätta i gång ett önskat och angeläget bostadsbyggande.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära en sådan förändring av kvotfördelningen att större möjligheter beredes de enskilda kommunerna att utom den tilldelade ordinarie byggnadskvoten även kunna i vissa lägen erhålla behövlig tilläggskvot.

Stockholm den 18 januari 1968

M. Berglund (fp)